

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de remediis iracundiæ. ca. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

cum indignatur, sed criminis, qui punit: non ut lædat, sed ut lædendo emendet, quod quidem opus non inimicitiae est, sed benevolentiae & dilectionis.

De remedij iracundiae.

Cap. XXVII.

Non possumus efficere, quin aliquando plus etiam quam oportet irascamur. Quando quidem id sanctitate quoque praeditis hominibus interdum contigisse satis constat. Moses iratus prauaricationi plebis vitulum adorantis, tabulas legis digito dei scriptas confregit. Idem iratus fuisse dicitur filiis Aaronis sacerdotis, quod hircum quem pro peccato oblatum comedere debuerant, totum in holocaustum obtulerint. Dauid in Absalonem filium iratus fraternae caedis reum, vix amicorum precibus exoratus post biennium coram se apparere illum permisit. Hi tamen excusabiles videntur, quia in delinquentes animo extiterint indignato, nec sine causa irati fuerint. Sed quo pacto excusabitur nescio ipse in vtero matris sanctificatus Ieremias, vel ipse ore domini laudatus Iob? Ambo enim ob indignationem impatientiamque mentis, diei in qua nati sunt, maledixisse referuntur. Alter conquestus est quod probra irrisionesque perferret pro sermonibus dei, quos in populum vulgabat. Alter quod supra modum miseris calamitatibusque oppressus esset. Quasi vero non liceat domino quicquid vult de seruis suis facere. Ionas etiam sanctus propheta mortem sibi expetiuit, indigne ferens, quod Ninive seruata suam fefellerit diuinationem. Unde arguitur a domino dicente. Putas ne bene irasceris tu? Quis autem excusare illum audeat, qui increpatione accusatur diuina? Quid de apostolis dicam, & his quidem a sapientia dei electis? nonne indignati fuisse memorantur, cum a filiis Zebedaei principatum peti audissent? Sed quemadmodum illi ab ambitione ad humilitatem & ab indignatione ad placabilitatem domini admonitionibus reuocati sunt, ita & nos quoties repentina aliqua mentis aegritudine commoti fuerimus, quam primam

Moses:
Exo. 32
Leu. 10
Dauid.
2. Reg. 14

Iere. 20
Iob. 3.

Iona. 4.

Apostoli

De charitate Liber VII 519.

ad æquantimitatis remedia recurramus. Morbus inue-
 teratus plus laboris exigit in medendo, recentis vero fa-
 cilis curatio est. Primum cauendæ tibi sunt contentio-
 nes, & eorum qui natura iracundi sunt, consortia fu-
 gienda, litibus foroque abstinendum, dicente Apосто-
 lo. Seruum dei litigare non decet. Cum nemine pertinã-
 citer contendas, quia arrogantia vitium est. Delatori-
 bus non facile credas, neq; de absente obrestantiũ in-
 iuria trãscaris. Inualidus est ad lædendum qui tibi co-
 ram negotium exhibere non audet. Quod si præsentium
 offensam moderate ferre debemus, quanto magis ab-
 sentium? Si contigerit vt iræ motum concipias conce-
 ptum reprime; & quod intra te natum est, intra te &
 moriatur, nec verba exterius prorumpant nec opera.
 Audi psalmistam dicentem, Turbatus sum, & non sum
 locutus. Et iterum, Cor meum conturbatum est intra
 me. Abortiuum igitur fiat, quicquid iracundia intra
 te conceperit. Parum concepta indignatio nocet, edita
 multum. Viperarum genimina sunt, quæcunq; parere
 solet furor. Irascimini & nolite peccare, ait Apostolus,
 sol non occidat super iracundiam vestram. Irasci, ho-
 minis est: per iram non peccare. Christiani est. Illis au-
 tem solem iustitiæ occidere credas, qui iram in odium
 conuertunt. Nunquam cito in alterum excandescas, di-
 latio incipientem sedabit motum. Obserua itaq; Iaco-
 bi apostoli præceptum: Sit (inquit) omnis homo velox
 ad audiendum, tardus ad loquendum, & tardus ad irã.
 Ira enim viri, iustitiam dei non operatur. Obluiscere
 iniuriæ, & de vindicta ne cogites. Impatienciæ vitium
 est vlcisci cupere. Patientiæ autem virtus, offensam me-
 moria non tetinere. Diuinæ legis est præceptum: Non
 quaras vltionem, nec memor eris iniuriæ ciuium tuo-
 rum. Deum time, & irasci quoq; timebis. Obserua Apo-
 stolum dicentem: Omnis amaritudo & ira & indigna-
 tio & clamor & blasphemia auferatur a vobis, cum o-
 mni malitia. Cui sententiæ Salomõ astipulatur, dicens.
 Aufer iram tuam a corde tuo, & amoue malitiam a car-
 ne tua. Hoc ipsum sanctus propheta in psalmis iubet cū

2. Tim. 2.

Psal. 77

Psal. 108

Eph. 4

Iaco. 1.

Leu. 19

Eph. 4.

Ecci. 12

Leui. 4

ait. Quiesce ab ira, & derelinque furorem, noli emulari vt malefacias, quoniam qui malignantur, exterminabuntur. Nihil existimes laudabilius, nihil Christiano dignius placabilitate atq; clementia, & rursus nihil indecentius neque foedius immanitate, superbia, ira, impatientia. Reticulum iecoris offert domino, qui toleratione superat iracundiam. In iecore enim in ipso humore fellis, iræ receptaculum esse creditur, & quoniam hoc sacrificium in lege pro peccato offerri iustum fuit, puto quod is qui in omnibus patiens fuerit, & præteritorum criminum facile veniam consequetur, & in futurum innocentiam custodiet: seruata autem innocentia, inter beatos computabitur. Super omnia vero proderit, mente reuoluere, tum quæ patientibus proposita sint præmia, tum qualia impatientibus tormenta. Cogitare quoq; quanta pro nobis pertulerit dominus, quanta omnes, qui nunc cum illo sunt sancti, vt tali domino digni inuenirentur.

De benedicendi studio.

Cap. XXVIII.

Eccle. 9
Gen. 37
Gen. 49

Luc. 24

Post hæc optimum erit, ad seruandam erga omnes humanitatem animiq; mäsuetudinem, benedictiæ linguam assuescere, ac semper veluti immane præcipitium, sic euitare maledicti verbum. Omnibus benedicere, & ne maledicentibus quidem maledicta referre, magnæ constantiæ, magnæq; tolerationis indicium est. Benedic liberis tuis, quia scriptum est: Bñdictio patris firmat domos filiorum. Benedixit Isaac filio suo Iacob, & domino annuente cuncta quæ illi in votis fando congesserat, feliciter successerunt. Ipse etiam Iacob vita decedens, benedixit nepotibus suis Manassæ & Ephraim, diuinitusq; inspiratus futuras filioꝝ sortes cecinit. Bñdic seruis tuis. Chꝛs dñs benedixit discipulis suis. Etenim sicut Lucas ait, ab eis in cælū recessurus, eleuatis manibus bñdixit eis, ostendens quod quicunq; sua bñdictione se dignū exhibuerit, ipm in cælū eūtem sit secuturus. Benedic populo tuo. Moyses & Aaron sa